

РЕШЕНИЕ

№ 6347

гр. София, 24.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47
състав,** в публично заседание на 18.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12287** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба на Л. С. Ш. ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу КОМАНДВАНЕТО НА КОМУНИКАЦИОННО ИНФОРМАЦИОННАТА ПОДРЪЖКА И КИБЕРОТБРАНА –ЮЛ, в чиито състав е Военно формирование 42650-К., за осъждането му за сумата от 5 000лв., представляващи неимуществени вреди от незаконното уволнение на младши сержант Ш. на длъжност „завеждащ регистратура“ със заповед №ЛС-8 от 26.03.2021г. на Началника на ВФ 42650-К., отменена с решение №1280 от 09.12.2021г. по адм.дело №339/2021г. на Административен съд –София област, оставено в сила с решение №7281 от 19.07.2022г. по адм.дело №3439/22г. на ВАС. Претендира се и законната лихва от датата на уволнението -26.03.2021г. до окончателното изплащане, която върху главницата от 5000лв. е изчислена на 2002,60лв., както се претендира и законна лихва върху двете суми.

По изложените в исковата молба обстоятелства се сочи, че ищцата се е чувствала смазана, сринала ѝ се е психиката. Била е позорно изгонена и придружена до дома ѝ като арестант. Не са ѝ позволили да си вземе дори личните вещи. Сочи се, че с уволнението сериозно е накърнена честта и достойнството ѝ, престижа, авторитета пред близки, колеги и познати. Временно е била преустановена и кариерата ѝ. Не е

знаела дали ще има справедливост като е оспорила заповедта, поради което докато чака решението на съда е била и в постоянен стрес. Лицето е ограничило социалните си контакти, била е в трудно положение и защото майка ѝ е била болна от рак и не е дочакала решението на съда за отмяна на заповедта. Загубила съня си, защото се е налагало да взема и заеми

В съдебно заседание ищцата лично и заедно с Дахабре- поддържат иска. На страната от състава е указано, че неимуществените вреди се определят по справедливост от съда, поради което законната лихва изначално не се посочва. Претендират се разноси по списък.

ОТВЕТНАТА СТРАНА – КОМАНДВАНЕТО НА КОМУНИКАЦИОННО ИНФОРМАЦИОННАТА ПОДРЪЖКА И КИБЕРОТБРАНА – чрез адв.Ш. /преупълномощена от адв.С./ оспорва иска по основание и размер. Визира, че по делото не е доказано по безспорен начин търсените вреди, както и липсва причинна връзка между уволнението и настъпилите вреди. Свидетелят дава не преки, а косвени сведения за вредите, поради което се моли да се отхвърли иска. Поддържа се писмения отговор /становище/ на л.12 от адв.С.. В същото се твърди, че причината за незаконосъобразност на заповедта от представените съдебни решения не е липсата на основание, а неспазената форма. Претендират се разноси.

Софийска градска прокуратура се представлява по делото от прокурор Д., изразява становище за основателност на иска, като по отношение на размера излага твърдения за завишеност, поради което моли състава да го определи по справедливост в по-ниска стойност от търсената.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ, УСТАНОВЯВА ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА СЛЕДНОТО:

На първо място касателно подсъдността и спора между АССГ и АССО –видно от определение №12707 от 22.11.2024г. по адм.дело №9990/2024г. на ВАС-компетентен е АССГ.

Фактите, които са безспорни са следните:

Със заповед №ЛС-8 от 26.03.2021г. на Началника на ВФ 42650-К. младши сержант Ш. на длъжност „завеждащ регистратура“ е уволнена дисциплинарно.

Тази заповед е оспорена и отменена с решение №1280 от 09.12.2021г. по адм.дело №339/2021г. на Административен съд –София област, оставено в сила с решение №7281 от 19.07.2022г. по адм.дело №3439/22г. на ВАС.

Следователно заповедта е отменена като незаконосъобразна.

От друга страна пред състава са събрани гласни доказателства, които ще бъдат обсъдени по същество. Видно от показанията на свидетеля Ж. А. – същият е съсед на Л. Ш. и споделя, че уволнението ѝ се е отразило лошо. Виждал я е ежедневно и тя е страдала от това. Дори в деня на уволнението я е видял и тя след като е казала, че е уволнена - е започнала да плаче. Помогнал ѝ е за багажа, защото тя не е била в състояние дори да се погрижи за себе си. Майка ѝ също е щяла да припадне като е чула, че са я уволнили, а самата тя е страдала от рак. Ищцата е била много зле този ден, както и дълго след това не е можела да се съвземе. Л. е била стресирана, защото освен, че е трябвало да се грижи за болната си майка, се е наложило да си търси и работа. Отделно е споделя, че когато си е намерила нещо, след като чуват, че е уволнена – не са я взимали на работа. Притеснена е била и финансово, самият свидетел се е налагало да ѝ дава пари. Майката също е плакала и се е тормозила за уволнението, което от своя страна е рефлектирало върху дъщерята. Дори и към

момента, когато са колеги, ако стане дума за поделението в К., ищцата започва да нервничи и темата ѝ е дискомфортна. Преди уволнението е била много контактна, а след това се е затворила, почти не е излизала.

Съдът кредитира показанията на този свидетел. Той е очевидец на състоянието на ищцата, тъй като сам споделя, че почти ежедневно я е виждал. Показанията му са подробни и непротиворечиви. Същите си кореспондират и с показанията на свидетеля Продан С.. Той не е имал ежедневни контакти, но е чувал по телефона ищцата и знае от същата, че не се е чувствала добре след уволнението. Потвърждава, че и към днешна дата, когато стане дума за уволнението, ищцата започва да се чувства зле и изпада в нещо като „паник-атака“. Споделя, че до уволнението от страна на началника е имало вербална агресия и като цяло към определена група, които са се оплаквали от Началника пред Командира на поделението.

ПРИ ТАКА УСТАНОВЕНАТА ФАКТИЧЕСКА ОБСТАНОВКА СЪДЪТ ПРАВИ СЛЕДНИТЕ ПРАВНИ ИЗВОДИ:

ПО ОСНОВАТЕЛНОСТТА на иска съдът съобразява следното: съгласно разпоредбата на чл. 203 от АПК гражданите могат да предявят иски за обезщетение на вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица, като въз основа на препращащата норма на чл. 203, ал. 2 от АПК за неуредените въпроси субсидиарно се прилагат правилата на ЗОДОВ. На основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ "държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност". Уредената в предходната норма отговорност на държавата представлява сложен фактически състав, чиито предпоставки следва да са налице кумулативно за уважаване на исковата претенция. Той включва наличието на следните три елемента: 1. Конкретно незаконосъобразен административен акт, 2. вреда, както и на 3. място - пряка причинно-следствена връзка между горните два елемента.

За състава не е спорно наличието на първия елемент /както и на останалите два/. Има административен акт, който е незаконосъобразен, тъй като е отменен от съда като такъв. Ирелевантна е причината, която се сочи в писмените бележки на ответника –дали е поради форма /процесуална/ или поради материална незаконосъобразност. Достатъчен е факта на отмяната. За вида на вредите е ирелевантно и това, че посоченият акт е заповед за уволнение, при която има способ да се търси обезщетение за имуществени вреди до определен срок. В случая се касае за неимуществени вреди. Такива съдът намира за доказани не само на общо основание –защото няма лице, което да бъде уволнено и да изпита положителни емоции, но и вредите са доказани конкретно. Установи се от гласните доказателства, че ищцата е страдала –ежедневно, с интензитет над средния, защото е била притеснена и за болната си майка. Страданието ѝ я е променило –от социален човек е станала по-затворен, понастоящем също връщайки се към уволнението изпитва негативна емоция. Тези вреди съдът намира, че са в пряка причинна връзка със заповедта за уволнение. Ако същата не беше издадена, тези негативни последици в емоционалната сфера на ищцата не била настъпили. С оглед това вредата е типична, нормално настъпваща последица от този незаконосъобразен акт, поради което подлежи на обезвреда. Така и съгласно мотивите на Тълкувателно решение № 3/22.04.2005г. по т.гр. д. № 3/2004 г. на ОСГК на ВКС "държавата отговаря за всички вреди, пряка и непосредствена последица от

увреждането, която отговорност е обективна и не е обвързана от наличието или липсата на вина у длъжностното лице, пряк причинител на вредите. Елемент от фактическия състав на отговорността на държавата е установяване незаконосъобразността на акта, действието или бездействието на държавния орган - т. е. ако изобщо не са регламентирани в закона, или ако противоречат на материално-правни и процесуални норми".

Въпросът е за размера на обезщетението. Същото съгласно чл.52 от ЗЗД се определя от състава по справедливост. При тази преценка се съобразяват конкретните обстоятелства. Съдът намира, както и посочи, че страданието на ищцата е над средния интензитет –болна майка, липса на пари, ходила е да си търси работа в С., затворила се е и т.н.. Страданието от това, че е била в очакване на съдебното решение и не е била сигурна дали ще има справедливост /както се изразява/ не е пряка вреда, както и прекъсната кариера с оглед заеманата длъжност. След постановяване на съдебния акт обаче на 09.12.2021г. по адм.дело №339/2021г. на Административен съд –София област, с отмяна на заповедта и окончателно с решението на ВАС на 19.07.2022г. –този интензитет на страдание е намалял. За това се съди от думите на ищцата, че до решението не е била сигурна –дали ще има справедливост. Така или иначе – заповедта за уволнение е причинила конкретно, продължително, постоянно страдание за ищцата, поради което съдът намира, че справедливо обезщетение за същата е сумата от 3000лв. като до пълния размер на иска от 5000лв. или за сумата от 2000лв. исковата претенция е неоснователна. Прави се искане за лихва до изплащането ѝ, поради което тази лихва трябва да се присъди върху уважената част.

Лихвата за това обезщетение съгласно т. 4 от Тълкувателно решение № 3/22.04.2005г. на ВКС по тълк. гр. д. № 3/2004г. на ОСГК, се дължи от влизане в сила на решението за отмяна на заповедта т.е. от 19.07.2022г. следва да се присъди законната лихва. На страната в с.з на 18.02.2025г. е указано, че лихвата не може изначално да се посочи и респективно търси, както е претенцията от 2002,60лв, но няма оттегляне на иска. С оглед това така, както е предявен този иск трябва да се отхвърли.

По разноските: от ищцата е представен списък за разноски от 1500лв. каквито на основание чл.10, ал.3 от ЗОДОВ ѝ се дължат, но от ответника има само пълномощно на л.15 /за адв.С./ и друго такова на л.17 /за адв.Ш./ - без данни за заплатен адвокатски хонорар, поради което с оглед изхода от спора основателна е претенцията на ищцата за разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 900лв.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

По искова молба на Л. С. Ш. ЕГН [ЕГН] от [населено място] [улица]
ОСЪЖДА КОМАНДВАНЕТО НА КОМУНИКАЦИОННО ИНФОРМАЦИОННАТА ПОДРЪЖКА И КИБЕРОТБРАНА –да заплати на ищцата Л. С. Ш., ЕГН [ЕГН], от [населено място] неимуществени вреди от 3000лв. от незаконното ѝ уволнение със заповед №ЛС-8 от 26.03.2021г. на Началника на ВФ 42650-К., отменена с решение №1280 от 09.12.2021г. по адм.дело №339/2021г. на Административен съд –София област, оставено в сила с решение №7281 от 19.07.2022г. по адм.дело №3439/22г. на ВАС, която сума се дължи със законната лихва от 19.07.2022г. до окончателното ѝ изплащане.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна претенцията до пълния предявен размер /от 5000лв./ или за 2000лв., както и отхвърля като неоснователна претенцията за лихва от

2002,60лв. върху цялата главница от уволнението до иска.

ОСЪЖДА ответника и за 900лв. разноси по делото, които да заплати на ищцата.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез АССГ пред ВАС. Преписи на страните.

Съдия: